

ПРОТОКОЛ

№ 1036

гр. Варна, 08.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станчо Р. Савов
Съдия: Асен Вл. Попов
Съдебни Илиан Св. Зарев
заседатели: Катерина Цв. Петрова
Марияна В. Николова

при участието на секретаря Нели Ст. Йовчева
и прокурора А. Д. И.

Сложи за разглеждане докладваното от Станчо Р. Савов Частно наказателно дело № 20233100201283 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА М. М. Ж., редовно призован, явява се лично, като се води от Затвора - Варна.

ЗА ЗАТВОРА – ВАРНА, редовно призовани, се явява **Инспектор Антон Андонов**, упълномощен от Н-ка на Затвора със Заповед № 650/27.10.2023 г.

СВИДЕТЕЛЯТ Д. И. И., редовно призован, се явява лично.

СВИДЕТЕЛЯТ Е. Г. К. редовно призован, се явява лично.

В залата се явява **адв. М. А. П. В.**, АК – Варна, определена от АК – Варна за служебен защитник на осъденото лице.

СЪДЪТ намира, че с оглед характера на производство следва да назначи на осъдения служебен защитник, който да представлява неговите интереси и реализира процесуалните му права в настоящото дело, поради което и на основание чл. 94, ал. 1, т. 3 от НПК,

О П Р Е Д Е Л И:

НАЗНАЧАВА **адв. М. А. П. -В.** от АК - Варна за служебен защитник на л. св. М. М. Ж..

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА: Нямам нищо против да бъде защитаван от **адв. М. В.**

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се даде ход на делото.

ИНСПЕКТОР АНДОНОВ: Да се даде ход на делото.

АДВ. В.: Да се даде ход на делото.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА: Да се гледа делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

ДОКЛАДВА служебно изискани писмени доказателства, а именно - писмо от СОУ „Арги́ра Жечкова“ – Сливен, ведно със справка за обучението на осъдения, писмо от Началника на Затвора Варна, с приложени медицински документи, справка за фактически изтърпяно наказание, ведно със становища от служителите на затворническата администрация и експертна оценка на актуалното психично и емоционално състояние на осъдения.

Л.СВ.Поддържам молбата си. Да се приемат писмените доказателствата, както и доказателствата, приложените към молбата ми.

ПРОКУРОРЪТ: Допустима е молбата. Да се приемат писмените доказателствата.

ИНСПЕКТОР АНДОНОВ: Допустима е молбата. Да се приемат доказателствата.

АДВ. В.: Поддържам молбата. Да се приемат писмените доказателства.

СЪДЪТ намира, че следва да се приемат приложените с молбата доказателствата, както и служебно изисканите такива, като относими и допустими, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към доказателствата по делото 2 бр. сертификати за успешно преминалите обучения от СНЦ „Алтруист“, удостоверение за успешно преминалото обучение от медиатор Юлия Стоева, 5 бр. амбулаторни листи, писмо от СОУ „Арги́ра Жечкова“ – Сливен за завършен 5-ти клас, актуална справка за съдимост на осъдения, писмо от СОУ „Арги́ра Жечкова“ – Сливен, ведно със справка за обучението на осъдения рег. № 04-29-1/11.10.2023 г., писмо от Началника на Затвора Варна, рег. № 202/16.10.2023 г. с приложени удостоверение по рецептурна книжка, епикриза, етапна епикриза, 3 бр. амб. листи, експертно решение на ТЕЛК и преглед от офталмолог, справка от Затвора Варна, рег. № 202/2001 г. от 06.10.2023 г. и от 01.11.2023 г. за фактически изтърпяно наказание, ведно със становища от Инспектор Велков ИДСВР, рег. № 584/30.10.2023 г., становище от инспектор Негойчев, № 587/30.10.2023 г., становище от главен инспектор Иванов, рег. № 588/30.10.2023 г. и експертна оценка на актуалното психично и емоционално състояние на осъдения.

Съдът отстранява свидетеля **И.** от съдебната зала.

Пристъпва към снемане самоличността и разпит на свидетеля **Е. Г. К. ЕГН**

5706191148, български гражданин, живущ в с. Осеново, неосъждан, без родство с лишения от свобода.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. **Обещава** да говори истината.

На въпроси на адв. П.:

СВИД. КЕРЯН: Аз съм капелан в затвора Варна, което означава проповедник на Божието слово. Ходя в затвора от 16 години, оттогава го познавам М., защото той беше в т.н. тежък коридор с доживотни присъди. През всички тези години, през които го познавам, видях промяна в него. В началото не беше толкова смирен. Нашите думи са различни, може би въздържан е светската дума. Впоследствие М., когато повярва, имаше промяна и то е за добро. Като време не мога да кажа точно кога се промени, но в годините, особено в последно време. Той работеше и в момента продължава да работи, беше чистач, беше и дякон към църквата. Помагаше и викаше хората за църква. Не е от вчера, но има промяна определено. Аз също се ядосвам, аз също повишавам тон, нямам предвид, че не прави тези неща, аз не съм го виждал в такова проявление, но аз преценявам хората духовно и душевно, и ги виждам. В очите гледам хората и мога да позная едни човек дали има промяна или няма. Това е нашата сила. Промяната не е от вчера, не мога да кажа дати. Повече от година, може би от 2-3 години. Аз не си спомням кога се качи горе, тоест, сменен му е режима. Не следя такива неща, но премествайки се горе, той си успокои духа вътрешно. Повече от 2 години виждам промяна в него. Нормално е да са на малко по-висок начин на живеене. Имам предвид, че са малко по-нервни, малко по-раздразнителни. За мен М. е променен. Говоря като духовно лице. Моята работа е да им чета словото и да им говоря за Божието слово, това, че Бог променя сърцата ни и ако наистина повярваме, той прави това, което трябва да направи. Но кой какво прави, вътре в затвора има си хора, които следят затова. Аз не мога да кажа. Аз стоя 1 час вътре.

На въпроси на съда:

Два пъти седмично посещавам затвора от 15 години, вече 16-та година.

Въпрос на л.св.Ж. – Пасторе, ако някой ден си изляза от Затвора и ме видите на пътя, ще ми помогнете ли да ми намерите работа?

СВИД. КЕРЯН: Аз не знам колко касае съда това нещо, но винаги бих помогнал, както и съм помагал на други, които са излизали.

Аз не съм видял лошо поведение във време на служба към мен или другите лишени от свобода.

Човек може да промени абсолютно начина си на живот, стига да иска. Трябва да се спазват условията за начин на живеене.

На въпроси на съда:

Той работеше като дякон, това е човек, който помага. По-скоро като клисар. Точно за времената не държа сметка. Може би от около година се занимава с това нещо. Думата е по-

скоро помощник. Аз откакто съм там, мисля, че още от началото, от 2016 г., постоянно посещава нашите служби. Аз ходя и в тежкия коридор, ходя и горе. Те са две групи. Първата група е тежките, ходя в понеделник, а втората група е в четвъртък. В доживотните излизат хора, които желаят да влизат да посещават тези мои лекции. Лекции ги наричат те, аз ги наричам църква. Той излизаше доста, не мога да си спомня годината, но доста по-рано. Още оттогава го познавам и мога да кажа, че имам поглед върху поведението му. Може би има 8 години от 2016 години досега.

Страните заявиха, че нямат въпроси към свидетеля и същият беше освободен.

СВИДЕТЕЛЯТ Д. И. И., ЕГН *****, български гражданин, женен, живущ в гр. Аксаково, неосъждан, без родство с лишения от свобода.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. **Обещава** да говори истината.

СВИД. И.: По трудов договор съм координатор по здраве и безопасност. На свободна практика съм и се занимавам със законодателните принципи, на които трябва да отговорят лицата, наемащи по трудов договор и не само, и други лица. Трябва да се осигури здравето и безопасността, КТ за безопасни условия на труд. Познавам тази нормативна уредба във връзка с работата ми в Инспекцията по труда. Бях служител там 5 години.

Възможността ми да вляза в Затвора се породила на база на това, че имаме Фондация, която е с т.н. надденоминационни цели, а именно ние във фондацията със занимаваме с разпространението и печатането на библията и на материали, които са свързани с изучаването на библията. Миналата година разпознах моите качества, като възможности, с които тяхната работа да расте и съм координатор за районите на Варна и на Добрич за делото на Фондацията, която се казва „Библейска лига България“. Момчетата, които излежават присъди във Варненския затвор, част от тях използват материалите на „Библейска лига“, а именно тези, които са разработени по проекта, за който аз пряко отговарям. Тази година по повод завършване на етап, то е един цял курс, разделен на етапи, фази по проекта „Филип“, е предстояло да бъдат раздадени сертификати. Впоследствие разбрах важноста на тези сертификати и защо именно „Библейска лига“ е успяла да стъпи там.

Тази година, на 17.08 за първи път посетих затвора Варна. Осъденият го познавам от същия ден.

На въпроси на адв. В.:

М. е общителен човек. Беше първият, с който се запознах от лишените от свобода. Вярвам, че срещата ни е отговор на молитва и за двамата, защото сутринта преди да отида жена ми се молеше относно точно тези, които са доживотните лишени от свобода, и мен ми стана малко странно. Доколкото знам е от 20 години вече във вярата. Това е една възможност на Бог да работи в сърцето на човека и да му показва от какво всъщност той има нужда. Когато сме оставали насаме, аз съм ходил при него 2 пъти за тези подаръци, които са двучасовите им свиждания, той ми е казвал, че първоначално ме е помислил за луд.

Аз просто отидох и застанах там като мъж, който е отишъл да си свърши работата. Моето дело беше на 17.08, аз да връча сертификатите, като представител на „Библейска лига“ за района. Е. ми беше дал кратко време, за да споделя каквото преценя. Преди да започне т.н. концерт, който беше организиран, първият човек, с когото се запознах, беше М.. Имахме повече от 20 минути разговор. Впоследствие почти всеки път, в който вляза, понеделник и четвъртък, имам контакти с него. В понеделниците рядко се виждаме, но има случаи, когато сме се виждали.

Четвъртъците той посещава всеки път, като е част от групата, която в момента минава в следваща фаза по проекта „Филип“.

Впечатленията ми от него са, че е човек, който е готов да носи отговорност. Че е човек, който е проумял грешката си и е приел прошката, която е дошла чрез делото на кръста. Готов е да работи. Когато си говорихме с него и го попитах, ако стане така, че излезе навън каква е неговата идея, неговите думи бяха, че иска да работи и да търси помощ първоначално. Първите няколко месеца за всеки, особено човек, който не е излизал от стените на затвора толкова време, говорим в нормалния живот, е стресово. Имаме желание да се занимаваме, вече сме предприели действия, с това лишението от свобода, след освобождаването им, да имат място и точно такава среда. Вярвам, че М. ще бъде един верен сработник в това дело. Случи ми се вече, че един лишен от свобода потърси първо мен, след като излезе от затвора и виждам, че начина на мислене има нужда от промяна, след като излязат. Просто там са едни правилата, а около нас са други. Имаме желание да съдействаме в тази посока.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля и същият беше освободен.

Страните заявиха, че нямат други искания по доказателствата.

СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и даде ход на същото

ПО СЪЩЕСТВО:

ИНСПЕКТОР АНДОНОВ: Уважаеми г-н Председател, уважаеми окръжен съдия, съдебни заседатели, считам подадената молба от л.св. Ж. за допустима и разгледана по същество за основателна. Поддържам становището на Началника на Затвора Варна, чието мнение е, че е налице визираната в чл.38а от НК формална предпоставка. В дадения случай е изтърпяно фактически не по-малко от 20 години от наказанието „Доживотен затвор“ и е налице необходимия обем доказателства за поправянето, съгласно чл. 439а от НПК по отношение на л.св. Ж..

Режимът на изтърпяване на наказанието е заменен от специален на строг. Изведен от зоната с повишена сигурност и е настанен в общите части. Демонстрира изискващото от закона добро поведение, което дава основание да се обоснове извода, че целта, съгласно чл. 36 от НК, е постигната. Има настъпило поправяне, превъзпитание на осъдения към спазване на законите и добрите нрави. В този смисъл моля за вашия съдебен акт, с който да уважите

молбата на л.св. М. М. Ж. за замяна наказанието му „Доживотен затвор“ с наказание „Лишаване от свобода“ от 30 години.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми съдии и съдебни заседатели, аз ще моля да оставите без уважение молбата на л.с. М. М. Ж. за замяна на наложеното наказание доживотен затвор с лишаване от свобода за срок от 30 години, поради следното:

Безспорно, с оглед на представените доказателства, на първо място е налице изискуемата формална предпоставка, за да бъде разгледана по същество молбата, като наказанието „Доживотен затвор“ е с начало 28.07.2003 г. и към днешна дата е налице изтърпяно наказание в размер на 20 години, 3 месеца и 10 дни.

С оглед на останалите представени доказателства, вкл. становищата на служителите на затворническата администрация, считам, че те са некатегорични и колебливи по отношение на това дали е приключило пенитенциарното третиране на поведението на л.св. при изтърпяване именно на наказанието доживотен затвор. Законодателят е предвидил завишени изисквания и стандарти по отношение на лишените от свобода, които търпят наказание лишаване от свобода и тези, които търпят наказание „Доживотен затвор“, независимо дали е със или без замяна.

Към настоящия момент се отчита средна оценка на риска от рецидив, съгласно представените данни и становищата в затворническото досие на л.св. Тоест считам, че въпреки че още през 2018 г., с оглед на постигнатите положителни резултати, л.св. е изведен за изтърпяване на наказанието в общите части на затвора Варна и е показал необходимия стандарт на поведение, от който може да се извлече извод за стартирало и продължаващо поведение, което да наведе от своя страна, че същият се поправя, все още критериите не са такива, от които да може да направим извод, че поведението му е такова, от което той да изчерпи това свое право – замяна на наложеното наказание „Доживотен затвор“ с наказание лишаване от свобода.

Средната оценка на риска от рецидив, актуална към 14.10.2023 г., кореспондира и с актуалната експертна оценка за емоционалното и психично състояние на л.св.

Проведените изследвания по различни въпросници и различни методологии отчитат средни стойности на общия фактор агресия, средни стойности по критерия - враждебни нагласи, и от средни към гранични по критерия вербална агресия. Това експертно изследване е отчело обстоятелството, че макар и л.св. Ж. да заявява самокритичност към своето противоправно поведение, санкционирано с наложено най-тежко наказание и да изразява съжаление, то по-скоро е декларативно, тъй като същевременно той е склонен да прехвърля вината към други лица, като в случая конкретно е посочено прехвърляне на вина към жертвата на престъплението, за което е осъден. Това психологическо изследване е отчело и високи стойности на общата оценка от криминогенни нужди.

Предвид това считам, че към настоящия момент, въпреки постигнатите резултати, вследствие корекционната работа с л.св. М. М. Ж., не са налице основанията търпяното от него наказание „Доживотен затвор“ да бъде заменено с наказание лишаване от свобода за

срок от 30 години.

Моля за вашето определение.

АДВ. В.: Уважаеми г-н Председател, съдебни заседатели, считам, че също е налице абсолютната материална предпоставка по чл.38а, ал. 3 от НК, тъй като от приложените по делото документи се установява, че подзащитният ми фактически е изтърпял повече от 20 години от наложеното му наказание с присъда на ОС – Варна, частично изменена от въззивната инстанция, което определя компетентността на ВОС в настоящето производство.

Настоящото производство е иницирано по молба на подзащитния ми от 23.09. тази година, с искане наложеното му наказание да бъде заменено с лишаване от свобода, като е аргументирал, мотивирал е искането си, приложил е и доказателства. В хода на събиране на доказателства в настоящия процес беше изпратена справка от училището „Аргири Жечкова“ – Сливен, от което се установява, че по време на изтърпяване на наказанието си, той е завършил 5-ти клас, със среден успех 5.8, което е добър успех.

От събраните доказателства и справки се установява, че подзащитният ми се включва в трудовите дейности, които са позволени в пенитенциарното заведение.

Ще се спра, че от представените амбулаторни листи, общо 5 на брой, се установява, че подзащитният ми в продължение на 12 години е с автоимунно заболяване - захарен диабет, тип 2, с множество усложнения. Не са представени доказателства за зрението, но предполагам, че вследствие на диабета има само ретинопатия и са засегнати долните му крайници. Има диабетна полиневропатия, хипертония. Констатирани са и артериални нарушения в долните крайници, което предполага повече и адекватни грижи за здравословното му състояние, тъй като констатацията на лекаря, който го е прегледал е, че захарният диабет е неконтролиран и с високи стойности към момента.

Освен това, аз не мога да приема изцяло становището на ОП, че становищата на администрацията на затвора Варна са колебливи, тъй като те са изписани, приети са в писмен вид по делото, и всичките са еднопосочни. Първото писмо на Н-ка на затвора е със становище, че молбата на подзащитния ми, верно е потестативно, но становището му е, че молбата може да бъде уважена. Становището на инспектор, 4-та степен, Атанас Петров също констатира, че молбата на подзащитния ми може да бъде подкрепена.

От всички събрани справки за целта на делото се установява, че по време на престоя си в пенитенциарното заведение, подзащитният ми не е наказван, като риска от рецидив е сведен до 52 точки от първоначални 110. Становището на гл. инспектор Марин Иванов също е в същия смисъл, че молбата може да бъде уважена. Аз, лично възприемам експертната оценка за актуалното психично и емоционално състояние на молителя по-скоро за позитивна, тъй като при обследването същият споделя за избягването на конфликти, в стандартни ситуации е овладян.

С оглед на което считам, че в това производство е налице материалната предпоставка на чл.38а от НК. Предмет е преценката дали наложеното на подзащитния ми наказание следва да бъде заменено с лишаване от свобода за срока, указан в закона.

С оглед всичко изложено до момента, моля за вашето определение в този смисъл.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА: Уважаеми г-н Председател, съдебни заседатели, за първи път от 20 години идвам тук при вас, за да моля съда да ми даде втори шанс, да ми отмени „Доживотния затвор“ с Лишаване от свобода от 30 години. Съжалявам за престъпленията, които съм извършил и всеки ден се срамувам за него. Не съм искал да направя това престъпление. Това престъпление стана на пияна глава, затова аз всеки път посещавам анонимните алкохолици, за да знам, че алкохолът не е оправдание за извършеното престъпление. Заради това престъпление изгубих семейството си, майка си и сестрите си. Единствената ми сестра, която ме обича и с която си говорим по телефона, тя живее в София. Аз съжалявам всеки ден. Искам да се променя и да направя живота по-добър и не само за мене. Искам хората да ме запомнят с добро, затова влязох във вярата и намерих Бог там, защото аз не исках да живея по такъв начин. На няколко пъти съм изпадал в депресии и съм искал да се самоубия. Заради естеството на престъплението все още не мога да си го простя това престъпление. За мен е голям грях и много съжалявам. Искам да го махна това петно от себе си, но не мога. Искам да забравя, но не мога, нося го със себе си. Затова, ако съдът реши да ми даде този шанс, аз ще направя всичко възможно повече да не срещаме тук, г-н съдия. Предпочитам смъртно наказание отколкото да попадна пак във Варненския затвор. Не че не уважавам началството, те ми помагат. Имам постоянно уважение към старшините и съм благодарен, че когато изпадна в някаква депресия те винаги са до мен и винаги ми помагат. Не ме оставят. При тях имам приятели, които наистина са момчета на място. Имам голям респект към тези хора, защото те са ми помагали, защото съм бил в тежък коридор и винаги съм имал подкрепата от тези хора. Затова се завъртях покрай такива хора, за да мога психически да съм по-стабилен. Когато имам някакъв проблем винаги се обръщам към администрацията на Затвора. Те са ми като майка и баща за мен, за тези 20 години. Те ме познават най-добре.

Аз съжалявам, от цялото си сърце съжалявам. Искам да кажа, че се срамувам от самия себе си. Цяла нощ не съм спал и се чудех какво ще стане тук, защото се страхувам от неизвестното нататък какво ще стане.

Моля съда да ми даде шанс наистина да се поправа. Да ми даде шанс да изляза на свобода и обещавам, че повече никога няма да се видим г-н съдия. Ще ви бъда вечно благодарен, че ми отменихте доживотната присъда.

Съдът се оттегли на съвещание.

СЪДЪТ, след тайно съвещание, като съобрази изложените от страните становища, събраните по делото доказателствата и най-вече материалите от затворническото досие на лишения от свобода Ж., намира молбата му за основателна по следните съображения:

Разпоредбата на чл. 38а, ал. 3 от НК предвижда възможност наложеното наказание „доживотен затвор“ да бъде заменено с наказание „лишаване от свобода“ за срок от 30 години, ако осъденият е изтърпял не по-малко от 20 години, като този срок се явява

абсолютна материално правна предпоставка, за да може да бъде направено такова искане.

Тази норма на закона липсва посочване на критериите, въз основа на които да се направи тази преценка, поради което и решаващият съд следва да направи комплексна оценка и да даде аргументирани отговори за това дали изминалия период от време и извършената в затвора възпитателна дейност са снижили и то значително риска от повтораемост на противоправното поведение от страна на осъдения в случая на Ж..

При осъществяване на тези свои задължения настоящият съдебен състав прие следното:

С въвеждането на института „замяна на наказанието Доживотен затвор с Лишаване от свобода“, законодателят е изразил виждането си, че колкото и да е тежко престъплението, извършено от лицето, осъдено на доживотен затвор, то след изминаването на продължителен период от време, който е минимум 20 години, осъденият следва да получи възможност, ако е дал доказателства, че в рамките на замяната на това тежко наказание с по-леко, каквото е лишаването от свобода, той се е поправил и то в такава степен, че да бъде заменено наказанието доживотен затвор с лишаване от свобода.

Такова е и схващането на ЕСПЧ, изразено в редица решения, като същият е приел, че макар Конвенцията да не предвижда право на реабилитация, държавите-членки и в частност съда да предоставят някаква надежда, макар отдалечена във времето на лицата с наложено наказание доживотен затвор, че ще върнат свободата си.

Поради липсата на изрично предвидени предпоставки в закона за допускане на замяната на наказанието „доживотен затвор“ с наказание „лишаване от свобода“, настоящият съдебен състав прие, че преценката следва да се направи въз основа на данните, съдържащи се в досието на Ж. и цялостното поведение на осъдения през времето, през което се намирал в местата за лишаване от свобода, като се вземат предвид и становищата на лицата работили с Ж. в местата за лишаване от свобода, както и заключенията на психологическото изследване и оценката на риска, които съпътстват изпълнението на наказанието.

При преценка на комплекса от обстоятелства, сочещи на това, че осъденият след продължителната изолация от обществото е осмислил поведението си и дава убедителни доказателства, че до тук изтърпяното наказание е повлияло на личността му, съдът следва да отдели специално място на данните, съдържащи се в затворническото досие на осъдения.

От него се установява, че същият пребивава в затвора от почти 21 години, като към настоящият момент се счита за ненаказван, а в същото време е награждаван 12 пъти - което сочи към трайна тенденция и полагане на системни усилия за поправянето му.

Това са положителни нагласи към спазване на определените правила от страна на осъдения, които не могат да не бъдат отчетени от съда.

На следващо място следва да бъде отдадено приоритетно значение на становищата и оценките направени по отношение на осъдения, според които настоящият период на

изтърпяване на наказанието бележи развитие в личностната позиция на лицето. Осъденият Ж. има личностната мотивация, подкрепяна от стремеж към позитивни модели на поведение, което и дава основание да се мисли за процес на положителна промяна.

Оценката на риска, която е била правена в затвора с течение на времето, през което Ж. е престоял в пенитенциарно заведение рискът се снижава на 52 точки, т.е. среден.

Лишеният от свобода се счита за ненаказван т.е. не е допускателен дисциплинарни нарушения, като от друга страна многобройните награди сочат на трайна положителна промяна към зачитане на нормите на поведение. Провежданата с него корекционно-възпитателна работа е дала положителни промени и е довела до трайни нагласи за прояви на законосъобразно поведение и спазване на правилата, като е отчетена трайна тенденция за осъществяване на добър самоконтрол.

Свидетелите К. и И. излагат категорично, че лишеният от свобода е поправил в достатъчна степен своето поведение, поради което и следва да му бъде даден шанс наказанието доживотен затвор да бъде заменено с наказание лишаване от свобода.

Свид. К. категорично сочи, че от 8 /осем/ години познава л.св. като в този период същият се е променил коренно – в положителна насока. Посещава редовно лекциите на свидетеля и винаги е проявявал добро поведение.

Комплексната оценка на всички фактори – сравнително ниската оценка на риска, психологическата му характеристика, данните в досието му – множеството награди и оценката на Началника на Затвора - Варна водят до категоричния извод, че на осъдения следва да бъде дадена възможност да докаже, че се е поправил и че целите по чл.36 от НК могат да бъдат постигнати, като наказанието „доживотен затвор“ се замени с наказание „лишаване от свобода“ за срок от 30 години.

В случая след преценка на всички събрани по делото доказателства- досието настоящият съдебен състав намира, че по отношение на осъдения се е очертала трайна тенденция на прогресиращ корекционен процес, за който може да се прогнозира, че ще завърши до изтичането на 30 години.

На основание чл.38а, ал. 5 от НК изтърпяното наказание „доживотен затвор“ следва да се зачете за „лишаване от свобода“, тъй като макар и различни по вид, двете наказания са еднородни, и двете по същество представляват „лишаване от свобода“, само че едното е фиксирано в брой календарни дни, години и месеци, а другото до края на живота. В този срок следва да се включи и срокът по чл. 59 от НК, тъй като този срок е свързан с наказанието „лишаване от свобода“.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 341, ал. 1, вр. чл. 450 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

На основание чл.38а, ал.3 от НК **ЗАМЕНЯ** наказанието „**ДОЖИВОТЕН ЗАТВОР**“,

наложено на осъдения **М. М. Ж., ЕГН ******* по НОХД № 1245/2001 г. по описа на Окръжен съд – Варна, с наказание „**ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА**“ за срок от **ТРИДЕСЕТ ГОДИНИ**.

На основание чл.38а, ал.5 от НК **ЗАЧИТА** изтърпяното до момента наказание „Доживотен затвор“ за „Лишаване от свобода“.

Определението може да се обжалва или протестира в 7-дневен срок от днес пред Апелативен съд – Варна.

На особено мнение е съдебният заседател Илиан Зарев, което мнение е изготвено в писмена форма, приложено към делото.

Протоколът е написан в съдебно заседание, което приключи в 11.10 часа.

Председател: _____

Член-съдия:

1. _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

3. _____

Секретар: _____